

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1Er/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716202376
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Beňo
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6716202376.2

Uznesenie

Okresný súd Zvolen vo veci exekúcie oprávneného Union zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 36 284 831, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, proti povinnému L. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.: XX XXX XXX, G. I. C. D. H., Č. XXX/XX, vedenej pod spisovou značkou EX 296/2016 súdnym exekútorom Mgr. Vladimírom Cipárom, Exekútorový úrad so sídlom v Bratislave, Vazovova 9, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 339,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd exekúciu **zastavuje**.

Oprávnený je **povinný** nahradiť súdnemu exekútorovi Mgr. Vladimírovi Cipárovi trovy exekúcie vo výške 62,33 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen poverením sp. zn. 1Er/85/2016 zo dňa 01.03.2016 poveril súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára vykonaním exekúcie voči povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 339,51 Eur s príslušenstvom na základe výkazu nedoplatkov Union zdravotnej poisťovne, a.s., č. 1590120837 zo dňa 26.08.2015.

Dňa 08.07.2019 bol súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz.

Podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 167 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), návrh na vyhlásenie konkurzu podľa tejto časti zákona je oprávnený podať dlžník, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa § 167a ods. 3 ZoKR, vyhlásením konkurzu sa začína konkurz. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

Podľa § 167f ods. 2 veta prvá ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

Podľa § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

Z Obchodného vestníka súd zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/548/2019 zo dňa 29.05.2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 106/2019 zo dňa

04.06.2019, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka L. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.B.: XX XXX XXX, G. I. C. D. H., Č. XXX/XX, ktorý je povinným v prejednávanej exekučnej veci.

Na základe uvedenej skutočnosti súd podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 ZoKR exekúciu zastavil.

Podľa § 200 ods. 1 veta prvá a druhá Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

O trovách exekúcie súd rozhodol podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko sa exekúcia zastavila z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz.

Súdny exekútor si v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. (ďalej len „vyhláška“) uplatnil právo na odmenu súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti paušálnou sumou za jednotlivé úkony po 3,32 Eur, a to za 12 úkonov exekučnej činnosti, spolu vo výške 39,84 Eur. Túto mu súd priznal tak, ako si ju súdny exekútor uplatnil, nakoľko to bolo v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky a malo oporu v predložennom exekučnom spise.

Ďalej si súdny exekútor uplatnil odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti podľa § 6 vyhlášky vo výške 33,19 Eur. Túto časť odmeny však súd súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko odmena pri zastavení exekúcie sa určuje podľa § 14 až 16 vyhlášky. Pokiaľ ide o odmenu za zriadenie exekučných záložných práv, tak zo systematického zaradenia ustanovenia § 6 v prvom oddiele druhého dielu vyhlášky je zrejme, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na odmenu za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Avšak vecná pôsobnosť predmetného ustanovenia § 6 na určenie odmeny pri zastavení exekúcie nie je daná. Ustanovenie § 6 vyhlášky je totiž zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v § 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, súd má za to, že z ust. § 4 až 6 vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad vylúčenia súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6 vyhlášky (obdobne k tomu porov. napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoE/37/2015 zo dňa 28.04.2015). Na základe uvedeného súd zastáva názor, že odmenu súdnemu exekútorovi v zmysle § 6 vyhlášky pri zastavení exekúcie priznať nemožno, pretože počet nehnuteľností, na ktoré súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo, nie je kritériom pre určenie odmeny pri rozhodovaní súdu o odmene súdneho exekútora jeho vylúčení z vykonávania exekúcie alebo pri jej zastavení. Toto kritérium sa použije len pri určení odmeny za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie, ktorá je reálne vykonaná.

Podľa § 22 vyhlášky si súdny exekútor uplatnil náhradu hotových výdavkov vo výške 12,10 Eur za poštovné. Uplatnenú náhradu hotových výdavkov súd súdnemu exekútorovi priznal tak, ako si ju súdny

exekútor uplatnil, nakoľko jej uplatnenie malo oporu v predložennom exekučnom spise a vo vyhláške, vynaloženie týchto hotových výdavkov súd považoval za účelné a ich výšku za primeranú.

Súd priznal súdnemu exekútorovi 20 % DPH z odmeny 39,84 Eur a z náhrady hotových výdavkov 12,10 Eur, spolu DPH vo výške 10,39 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie celkovo vo výške 62,33 Eur tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (celé vyúčtovanie trov exekúcie súdneho exekútora sa nachádza na č.l. 7 v spise tunajšieho súdu pod sp. zn. 1Er/85/2016).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, a to v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na tunajšom súde. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.